

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν Κων]πόλει 20 Φεβρουαρίου 1904

ΑΡΙΘ. 30

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

εἰκοσιετής ἐπιτυχές

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ καὶ ΕΦΑΡΜΟΓΗ τεχνητῶν ὁδόντων μετ' ἀπαραμίλλου ἐπιτυχίας, κατὰ τὰ νεώτερα, τελειότερα καὶ ἀτραξέστερα συστήματα.—ΘΕΡΑΠΕΙΑ ριζικὴ τῶν πασχόντων ὁδόντων εὐλων δυσοσμίας καὶ σιουδήποτε νοσήματος τοῦ στόματος.—ΕΚΡΙΖΩΣΙΣ τῶν σεστηπότων ὁδόντων εἰς ρίζῶν ἀνεύ τοῦ παραγματικοῦ πόνου, διὰ τῆς γρήσεως ἀνωδύνου ὑγροῦ.—ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἔκαστην καὶ τὸ ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βεσπόρου ὁδοντοειστρεῖν του. Τὴν Δευτέραν καὶ Πέμπτην ἀπὸ τὰς 7—11 τουρκιστί), ἐν τῷ φραγμακείῳ τοῦ κ. Ἀνδρέα Μυρίδου ὁδὸς Οὐζούν Τσαρτζῆ-Μπασῆ, ἀρ. 307—309

ΔΕΡΜΟΦΙΛΟΝ

Ἄπαντες γνωρίζομεν πόσον τὰ εἰς νεάζοντα χαρίεντα πρόσωπα παραγόμενα ἔξανθήματα καὶ ρήγματα καταστρέφουσι τὴν φυσικὴν τρυφερότητα τοῦ προσώπου. Οἱ νέοι καὶ πρὸ πάντων αἱ νέαι, περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν διαφύλαξιν τῆς φυσικῆς τρυφερότητος τοῦ σώματος αὐτῶν φροντίζοντες δι' αὐτὴν ὅσον φροντίζουν καὶ διὰ τὴν σωματικὴν εὐεξίαν. Καὶ ἀληθῶς, ἂν καὶ τὸ ἔχειν πρόσωπον ὥραίον καὶ σῶμα τρυφερὸν εἴναι ὀφέρον τῆς φύσεως καὶ τὸ προσπαθεῖν δυνας διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ προσαγωγὴν τῆς ὥραιότητος εἴναι ἀποτέλεσμα φιλοκαλίας καὶ ὑγειεινῆς ἀνάγκη. Ή μαλακὴ καὶ τρυφερὰ ἐπιδερμίαι τοῦ προσώπου, ἐκτιθεμένη εἰς τὰ δριμέα φύλη, τὰς χιόνας καὶ τοὺς ἀνέμους τοῦ χειμῶνος, εἰς τὴν φλογεράν θερμοκρασίαν καὶ κόνην τοῦ θέρους καὶ εἰς ἔτερας ἐπιδράσεις φυσικῶν φαινομένων, σκληρύνεται καὶ διαρρήγνυται, προσλαμβάνει ἵσχρουν χρώμα καὶ θέαν ἐρρυτιδωμένην καὶ δυσάρεστον. Αὕτη ή κατάστασις ἐκτὸς τῆς δυσαρέστου ἐπιδράσεως τῆς ἐπὶ τῆς φυσικῆς χάριτος τοῦ προσώπου, παράγει φλογώστεις, αἴτινες ἐνοχλοῦσι τὸν ἀνθρώπον εἰς ὑπέρτατοι βαθμόν. Ἐν καὶ ὑπάρχουσι πολλαὶ ἀλοιφαί, ἔλαια καὶ δρυζοκόνεις διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν τοιούτων φλογώσεων, καθὼς παραδέχονται οἱ δοκιμάσαντες αὐτά, μερικῶν μὲν ἡ ἐπίδρασις εἴναι προσωρινή, ἄλλα δὲ ἀπεδειχθησαν ἀνθυγεινά. Συνελόντι εἰπεῖν μέχρι τῆς σήμερον δὲν ὑπῆρχε παρασκεύασμα φαρμακευτικὸν ἐλεύθερον πάστης καυτικῆς ἐπιδράσεως, ἔξαλετφον καὶ προλαμβάνον πᾶσαν δερματολογικὴν πάθησιν τοῦ προσώπου. Ἰδού λοιπὸν τὸ «Δερμόφιλον», ἔργον περιφανὲς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης καὶ καρπὸς βαθείας καὶ διαρκοῦς παρατηρήσεως καὶ ἔξετάσεως, εἴναι φάρμακον παρέχον τρυφερότητα καὶ κατέχον ἀπάστας τὰς προρρηθείσας θεραπευτικὰς ἴδιότητας. Τὸ ἀπαραμίλλον τοῦτο φάρμακον ἔξαλετφει δλοτελῶς καὶ ρίζικῶς τὰ ρήγματα καὶ τὰς ρυτίδας τὰς παραγομένας ἐπὶ τῶν θηλῶν τῶν μαστῶν, τὰς ρυτίδας τὰ ἔξανθήματα καὶ τὰς φλογώσεις τοῦ προσώπου καὶ τὰς κηλίδας τὰς παρατηρουμένας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἔξωτερικῶν δργάνων τοῦ προσώπου, παρέχει τρυφερότητα εἰς τὴν ἐπιδερμίδα καὶ χρώμα ὥραίον, διαφανές, ἔχον τὴν φυσικὴν λευκότητα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός. Τὸ «Δερμόφιλον» κατέχει καὶ εύωδιαν λίαν εύχαριστον καὶ ὡς προλαμβάνον πᾶσαν πάθησιν τῆς ἐπιδερμίδος, εἴναι κατάλληλον καὶ διὰ διαρκῆ χρήσιν. Τρόπος χρήσεως: Διὰ τὰ ἔξανθήματα καὶ τὰ τοιούτου εἶδους οἰδήματα τῆς ἐπιδερμίδος ἀλείφεται διὰ σπόγγου ἢ διὰ τῆς παλάμης τῆς χειρός. Μετὰ τὸ ξυράφισμα τοῦ προσώπου, ἀντὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑδάτων τῆς «Κολωνίας», ἀτίνα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ περὰ καθαρὸν οἰνόπνευμά πα, διαφόρους ἐπόφεις εἶναι προτιμότερα ἢ χρῆσις τοῦ «Δερμόφιλου», δπερ, ἐκτὸς τῆς ἀντοηπτικῆς αὐτοῦ ἴδιότητος ὑδεμίαν καυτικὴν ἴδιότητα ἔχει. Διὰ τὴν ἔξαλετψιν τῶν κηλίδων καὶ τοῦ μελαψοῦ χρώματος τοῦ παραγομένου εἰς ἡλιακῆς ἐπιδράσεως, ἀρκεῖ τὸ «Δερμόφιλον» διὰ τουλπανίου ἐλαφρῶς τριβόμενον ἐπὶ τοῦ προσώπου. «Οταν διαρκῶς καίμῃ τὶς χρῆσιν τοῦ «Δερμόφιλου» ἀρκεῖ νά ὑγραίνεται τὸ πρόσωπον δι' αὐτοῦ. Διὰ ἀναμίξεως δύο κοχλιαρίων τοῦ καρέ ἐκ τοῦ «Δερμόφιλου» ἐντὸς ἡμίτεως ποτηρίου ὅδατος παράγεται ἀντιστηπτικὸν φάρμακον, δπερ καθαρίζει καὶ λευκάνει τοὺς ὁδόντας. Τὸ ρηθὲν μέγιμα τοῦ «Δερμόφιλου» λαμβανόμενον ὡς γαργάρα καθ' ἔκαστην πρωτείαν εἴναι προτιμότερον ὅλων τῶν ὁδοντοκόνων καὶ ὁδοντοαλοιφῶν.

Μοριδικὴ ἀποθήκη καὶ πώλησις: Φαρμακείον «ΧΑΜΑΠ» ἐν Πόλει, ὁδὸς Βεζιετζιλέρ, καὶ ἐν Γιαλατῇ κατάστημα μυροποιοῦ Ιωσήφ «ΤΣΣΑΡ», ὁδὸς Τούνελ ἀριθ. 32

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

τ. 50
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 60
Ἐν τῇ Ἑννη. φραγ. 15
Ἐξάμπνοι κατ' ἀναλογίαν.

Πληρωμαὶ καὶ αἰτήσεις ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

· Ο κρατῶν τὸ ποῶτον φύλαν λογιζεται σινδρομητικό.

Η

ΒΟΣΠΟΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἄι συνδρομαὶ προπληρόνοντα
ἐπὶ ἀποδεῖξει φερούσῃ τὸν σφρα-
γίδα τοῦ φύλλου καὶ τὴν ὑπογρα-
φὴν τοῦ ἑτέρου τῶν Διεύθυντῶν.

Διεύθυνται: ΚΟΡΝΗΛΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΤΟΥ καὶ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

· Οὐ παύσομαι τὰς λάριτας τὰς Μόσσαις συγκραμμένες, ἡδίστας σκένην. · Εύρ. Ηρ. Μαΐου. Σε. 673—5

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΡ. ΖΑΤΑΝΟΥ

· Η διαπρεπής αὐτὴ δέσποινα, ἐν τῶν γυναικείων ὀγλαζουμάτων τῆς Αγρινίου, κατέχει ἐν αὐτῇ διακεκριμένην θέσιν, οὐ μόνη λόγῳ καταγωγῆς καὶ περιωπῆς, ἀλλὰ καὶ ἰδέᾳ τῆς δρωτῆς καὶ μή ποτε διελιπούτης φιλογενείας καὶ φιλανθρωπίας τῆς. Πνεῦμα λεπτὸν καὶ φιλόκαλον, χρεκτήρη ἐκτέκτως δρωτῆρι εἰς ἀποφεύγεται, καρδίας ιεροῦ ἰτιχυῶς ἐμφορουμένη τῶν πατέρων ιδανικῶν, ἀποβάνει διολιτικότατος παράγων πάστης ἀγράθη; πωξίων; καὶ σιατήτητος εἰς γειτού, ὀδήσσεως ἐν τῇ Αθηναϊκῇ κοινωνίᾳ, ἢ δὲ αἰθουσά της καὶ νῦν ἐν Αθηναῖς, ὡς καὶ ἀλλοτε ἐν Μέντεστερ τῆς Αγγλίας, ὑπὲρτεις πουδαίστατον κέντρον καὶ ἐντευκτήριον τῶν πρωτακτήτων τῆς ἡμέρας. Πρ. εδρεύει: δὲ παλλᾶ, γιλανῆ οπικῶν γυναικείων δράστεων θρησκίτων.

МИА ЕКАДРОМН

«Μὲ εἰχε γέρει δύστρουι τὸ Πάτχα τῷ μεθύσων.»
(Ἀγ. Παράσογος)

«Γάρ εἰς ἀπόκεντρον τῆς πόλεως γωνίαν
μικρὸς δρομόσκος σκιερὸς καὶ πλήρης μυστηρίου.
Ἐγὼ οὖτε τὸ κατώφ. λιον εἰς πᾶσάρ τους στύλους
καὶ τέμνεται ὑπὸ μικροῦ εἰς δόνον οὐαχίον.»

Ναί, ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ὡς καὶ
ἐν τῇ γαλανῇ τῇ: ιδίας πόλει, ὑπάρχει ἀπόκεν-
τρός τις γωνία γῆς ἀφελής ὅλως καὶ λαϊκὴ τὴν
φυσιογνωμίαν, θητις, ἀνευ τιλμηρᾶς ὑπερβολῆς, θὲ
ἡδύνκτο ἵσως νὲ συγκριθῆ πρὸς τοῦτον τοῦ τρυ-

Φέρου ποιητού τεν αυκεφρόν δρυμίσκεν. ^ν
Ἐκὸν ἐν αὐτῇ δὲν γλοχέει τέσσαρις ποιητικῶς; τὸ
κκτώφλιον εἰς πᾶσάν του οἰκίαν, ἐκὸν δὲν τὸ τέ-
μνει, προκαλοῦν τοὺς ἔκνθιστούς; ποιμένας καὶ τὰς
πιειγενίδις τὰς λιγυρές, ἀργυροῦς καὶ κρυσταλ-
λῶδες ρυάκιαν, οὐχ ἦτον ἡ γελάσεσσα τοῦ θε-
λίου αἴγαλον ἢ περιλόγουσα φωταγώγης τὸν παλαι-

τὸν χαρακτῆρά τῶν κατοίκων τ.ο., τὸν βεθέως λαϊκόν, ἀλλ' ἀπάτομον, ἀρειαύχνιον καὶ θυατέν, τὸν πνευματώδη, ἀλλ' ὄγιοκρατικόν, τὸν πρόθυμον εἰς ρολακτιτικόν, εἰς εἰκονεῖς, εἰς διεδηλώτεις, τὸν μὴ δυνάμενον νὰ ἔξειγχθῇ ἀνεις φιλομειδῶν ἐρωτίσκουν. καγγάρους ἐπὶ τῷ ἐμφανίστει πρντὸ; ζίνους καὶ ἀεννέοις καινοτικής διαπάλης, τὸν γνήτιν τέλος γχαρακτῆρα μετηγρινοῦ ἀκοῦ, μετέριτικ τῆς σκηνῆς τοῦ Λαζαρόνου καὶ τῆς ὄρεινης ὄσμης τοῦ Μάνιάτου, ἐξ οὗ καὶ λέγεται ὅτι ἡ ἡράξ, αὐτη τιν. Ἐλλήνων κατάγεται.

Αλλ' ιδίακούσταν καὶ πανιγυρικὴν δψιν λεπτάπις ςπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν, ὅτε ἀπειρού πλήθος; ὥργιταιντος, κιμπεινούμενου καὶ μαῖνυμένου λαϊοῦ ουνάγεται ἐκεῖ ἐκ τῶν τεσσάρων περάτων τῆς πόλεως, ἐκρρών εἰ μέθης καὶ ἀπεγνωσμένοι ἔει λυτσώδην; ἀδύοντος, δπως ἕορτάτηρ μιτ' ἀγριας πχραφοράς τὴν λῃτοῦν τῶν ἀπόκρεων, τὸ «τ.τέσσαρα τῷν μεθύσων».

Οστις δέν είδε τὸ ἴδιορυθμὸν ἐληῆως λχικὸν τοῦτο θέασι, τὴν ἐκ τῶν περάτων τῆς πόλεως συνέθροισιν ταύτην τοῦ εὔτυχεν; ὅχλου τοῦ δυνα- μένου ἐν τῇ ἀπλακότητι αὐτοῦ ν' ἀντλῇ πραγ- ματικὴν ἥδονὴν ἐκ τοῦ παταγώδους ἐκείνου ἀ- λαλαγμοῦ τοῦ μηδὲν ἔγκλειόντος στοιχεῖον καλαι- σθητικῆς ἀπολαύσεως, στερεῖται μιὰς παραδόξου ὄντως καὶ πρωτοτύπου ἀπόψεως τοῦ ὄμογενοῦς λχοῦ τῆς πολυδικιδάλου ἡμῶν πρωτευόσας.

Συμφόρεσις πλήθους πεντείου, συμμειγής, συμ-
παγής, σύμφωνος, ἀπροσδιόνυτος, συνωθουμένη
καὶ διαγκωνίζουσα, οιστροπλῆξ, θρυσσοῦσα, φ-
δουσα καὶ βοῶσα, οἵονει δαιμονιώδης παρέλασις
διονυσιακῆς πομπῆς, πορείᾳ ἄσκοπος; ποικίλης
τὴν ὅψιν καὶ πολυχρώμου ἀνθρωπίνης μαριμπηιᾶς,
μηδένας ἔχουσα σκοπὸν καὶ τέρμα, οἵονει λι-
τανεῖα πρὸς τὸ κιστοστέρχον **Βάκχον**, ὅπτις
φαίνεται ἀνάστων τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ τοπίου,
καὶ ἀρρέντως περιβάλλων εἰς φλοτόργους ἀ-
γκάλας τὰς ὄζουσας οἴνου καὶ σκορδού καὶ πα-
ρογύων ἀδραπένιάδας τῶν εἰθίων ταῦτα

Εἶναι πασίγνωστος ὁ θρησέως πως ἐγειρόμενος οὗτος λόφος, ὁ ἀναπεπταμένος εἰς τοὺς εὐρεῖς ἀνέμους καὶ ἀτενίζων πανταχούθεν πρὸς διαυγεῖς καὶ κρυσταλλίγονος ὅροις οὐντάς, εἶναι πασίγνωστος διὰ

Ἐδώ γέλωτε; Ζωγρῶς ἀντηχοῦντες καὶ βραγ-
χνόν τι ἔτικ παρὰ τὴν ρυκαράν μαρμαρόστρωτον
τράπεζαν αὐτοσχεδίου τιγός καπνιέσι εἶπικα-
ρῶς πηγήντος ἐν μέσῃ ὄδφ, παρ' ἦν παρακάθην-
ται στραβοκάπελοί τινες θαμῶνες καὶ γύναια
ἐνδεδυμένα χρυσοκεντήτους περισκελήδας· ἐκεῖ
χροὶ αὐτοσχεδίως καὶ ἀνευ πολλῶν διατυπώ-
σεων καὶ ἐθιμοτοπιῶν πλεκέμενοι ἐν τῇ ὄδφ ἐ-
πίσης ὑπὸ τὸν ἀφόρητον ἥχον βρυξελλούσι τινός
λατέρρας ἢ καὶ αὐλοῦ ἡκιστα εἰδυλλικῶν; σχι-
ζούντος τὰ ὕπερ καὶ δριμέως θίγοντος τὸν ψυχήν.
Παρεκεῖ ὅι λοις μετημφιεσμένων πωλούντων ἀγδεῖς
ὡς τὸ πλείστον εὑρίσκεις καὶ δικτυζόμενος ὑπὸ¹
ἀτελευτήτου παρελάτεως ἀμυξῶν μεστῶν πκν-
τούσου κόσμου μειδιῶτος ἐπὶ τῷ θιάμκτι. Πκντα-
χοῦ δὲ παντοῖς ζωηρὰ καὶ πλήττοντα τὴν ὄρχιν
χρώματα γυναικείων ἀφίεσσιν, σπανιωτατα εὐ-
πρεπῶν καὶ καλαισθήτων, γραφικῶς διμως δικ-
τυζόντων τὴν προβάλλονταν ἀποψίν, ὡς ἂν ἐσπά-
ρησσαν χρειδῶς ὑπὸ μυστικῆς τινος τῶν λειψάνων
νύμφης ποὺ μὲν πυρόχροες ἀνεμῶνται, ποὺ δὲ ρόδικ
δικιγελώτης ἀνθηρότοτος, ποὺ δὲ θαλασσόχροος
μυθιστα, ὅλη ταῦτα ἀντιπροσωπευόμενα ὑπὸ²
παμπληθῶν γυναικείων κορμῶν, περιθεβλημένων
τὸ στερεότυπα ἔκεινα λαμπρόχρωμα περικόρμια
(chemisettes) τὰ τοσοῦτον ἀρέσκοντα εἰς τὰς
λάκικὰς τάξεις.

Θέσμα ὄντως ἀντάξιον τῇ γραφίδος ποιητοῦ
διὸ τὴν λαϊκήν του ποικιλίαν και γάριν, ἀλλὰ
και τῇ γραφίδος ἐνὸς Ζολᾶ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐμ-
φωλεύουσαν ἀληθῆ πλησμονὴν πεζοτάτης και χυ-
δαίας πραγματικότητος.

ΑΛΛ ἀποσπάται τις ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης πικρᾶς σιέψεως βλέπων ἀνάτσοισαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ χαρίεντος καὶ εὐηλίου λόφου τὴν Φιλόπτωχον τῶν Ταταούλων **Άδειλφότητα**, τὸ ἄργιγνωστον χάρμα καὶ ἀγλαΐσμα τῆς κοινότητος Ταταούλων.

Τὰ ἀσκοπα βίματά μας μᾶς ἐπλάνησαν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην ἐγγύς αὐτῆς, καὶ ή συνοδεῖται ἡμῶν
αἴφνις εὑρέθη ἐγγύς τοῦ φιλοξένου αὐτῆς περιβό-
λου. Ἡθελήσαμεν νά την περιέλθωμεν, κ' εὔτυχ-
σαντες νά εὕρωμεν αὐτόθι τὸν γενικὸν γράμματέα
αὐτῆς κ. Α. Ἀσημακόπουλον, ἐξενκυήθυμεν λίαν
εὐγενοῦς δπ^ο ἐκείνου, εἰς ὃν καὶ χάριτες διὰ τοῦτο
ὄφειλομεν.

Κτέριον εύρυ, τετράγωνον, διώροφον, ἡλιούστον, εύζερον τὸ οἰκημα αύτῆς, ἔχον ἀπλετον πρὸ αὐτοῦ τὴν φυιδρήν θέσιν τῶν πέριξ καταπρατίνων λόφων. Κάτω ἡ αἴθουστη τῆς λέσχης πλουσία εἰς πᾶν ὅτι ἀπαιτεῖ τοιούτου σκοποῦ ἰδρυμψ. "Αἱων ἡ αἴθουσσα τοῦ θεάτρου, μακρὰ καὶ πλατεῖα μὲ εὔρυχωρον σκηνήν, μὲ περίκομψή θεωρεῖ, κατ' οὐδὲν ὑπολειπούσην πολλῶν δημοσίων θεάτρων.

Εἰς τὸν δεύτερον δρόφων τὸ ιατρεῖον καὶ ἡ αἰ-
θουσα τῆς ὑποδοχῆς λίαν φιλοκάλιως δισκεκοσμη-
μένη καὶ προδίδουσα ὅ, τι καλὸν περὶ τῶν ἀπο-
τελούντων τὸ προεδρεῖον. Τὰ πάντα ἐν αὐτῇ κα-
λαίσθηται, σκόπιμα, ἀποπνέονται οἱ οὐεὶ ἄξωμά τι
εὐγνείκαι καὶ σοβχρότητος ἀποτελούστες τὴν ἡ-
θικὴν καὶ κοινωνικὴν ψυσιογνωμίαν τοῦ σωματείου
καὶ κατοπτρίζουσι τὴν ὄντως σοβχρήν καὶ εὑ-
γενῆ φιλανθρωπικὴν αὐτοῦ διάταξιν, ἣν ἀλλως τε
δεῖντως διαγνοῦσται ἐπὶ σειρὴν ὅλην μακρών ἐ-
τῶν ὄλοκληρος ἡ ὁμογενής κοινωνία διὰ πολλῆς
τῆς τιμῆς πιεσθεῖται τὸ εὐχρήστειον. Δέξα-
εις τοὺς πρὸ 40 ἑταῖρούς της συντηροῦν-
τας δὲ καὶ τιμὴ εἰς τοὺς νῦν αὐτὸς συντηροῦν-
τας καὶ εἰς τοὺς ἀποτελούντας τὸ προεδρεῖον αὐ-
τοῦ, ὅπου κατκαλίσκουσιν ἐπωφελῶς πολύτιμον
καὶ πετωτισμένην διᾶσπιν.

Οὕτως ἐπιστεφθείσα υπὸ ἀληθῆς ήθικῆς ἀπολαύσεως, ην ἡ θέα τῆς ἀδελφότητος καὶ ἡ εὐγενής τοῦ Γεν. αὐτῆς Γραμμικτέως φιλοξενία παρέσχεν ἡμεῖν, ἡ ἐκδρομὴ ἡμῶν εἰς Τατζουλα,— ἄτινα τὸ περιπτον ἥδη εἰδον, — κατὰ τὴν κλασικὴν τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας ἐπιτόπιον ἡμερίδα ἔγενετο μοι πρόσενος γλυκείας τινὸς καὶ δροτερᾶς εὔφροσύνης, ἐπιφείσης ἐν ἐμοὶ βαθυτάτην τὰν ἐτύπωσιν, οὕτως ἀρρήκτως συνδεδεμένην μὲ τὸ αἴθριον καλλος τῆς Ἑανθῆς ἐσφινῆς ἡμέρας, υπὸ τὸ φωτεινὸν τῆς διόπτρας μειδίαμα ηύτυχηπεν ἐφέτος νὴ ἑξελιγθῆ ἡ γραφικὴ πανήγυρις, καὶ μὲ τὴν γλαφυρὰν ἀποφιν τοῦ ὑψιμετώπου λόρου καὶ τῶν πέριξ σμαρχγδίων γλωριάσεων, ὥστε σύζεπτε θά τὰν λησμονήσω ἐν τῷ βίῳ μου ὡς ἐλησμόνησα ἀναχωρεῦσα ὅτι ἐν ἀρχῇ: «μιδεὶς φέρει μύστροιαν τὸ πάσχα τῶν μεθύσων.»

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΠΕΝΤΑΡΦΑΝΗ

Μὲ τὸ κρυφὸ τρυγοῦδι της,
νανούρισμα ἔτα βλέφαρά της,
δίπλα ἔτο δύχο της ἐκινθίπηκε
ἡ νειά, ποῦ φάει τὰ προκιά της.

Κι' εἶδε βαθειά ἔτοντο της
τὸν ναύτην ὃντε κυβερνήτης
ἢ ἓνα στενὸν καράδι ὀλόδυμαρο,
ἢ σάν τὸν θλιψμένη τὸ στολόν της.

Κι' εἶδε νὰ πλέῃ ὅσε πέλαγος
μὲ τρικυμία θεριωμένη,
γιὰ κάποια χώρα ξένη, ἀνήλιαστη,
χώρα ποῦ τάνθη της μαραίνει.

Καὶ τότε ἡ κόρη ἔξυπνης
δειλὴ σὰν τρομασμένη πούλια.
μὰ ἥταν κατάσβυστος δ λύχνος της
κ' ἔξω θρηνοῦσαν νυκτοπούλια

Ποιὸς ἄρα γε, πεντάρφανη,
μέσ' ἐτὸν λαχτάρα σου τὸν τόσον,
ποιὸς θὰ σου ἔπη τὸ μαῦρο μῆνυμα
τῆς ξεντειᾶς, σὰν ξημερώσῃ!

Ἐγ Σμύρνη.

Στυλ. Γ. Σπεράντας

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

[Μελέτη]

Τὸ ἐν Ἀθήναις Βασιλικὸν Θέατρον ιδύσθη ἵνα ἀναπληρώσῃ μίαν οὐσιώδη ἔλλειψιν κατὰ τοποῦτον μάλιστα καταφανῆ, καθ' ὅτι τὰ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν δυστυχῆ λείψουν τὸν διοικητικὸν Θέατρον, πεπτωκότα μέγαλεῖς παρωγγιμένης ἐποχῆς, διεμπρτύρητο σιγηλῶς, πλὴν ἐντὸντος κατὰ τῆς ἐνόχου τῶν ἀπογόνων ἀμελείας, ἀπέννυτο περιφανῆς: κληροδοτήματος δρασάντων προγόνων.

Ἡ παρὰ τὴν ἐδίνην Ἀγίου Κωνσταντίνου οἰκοδομὴ ἐπ' ὅσον καὶ κατὰ σπιθαμὴν ὑψοῦτο, ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεπτέρου τὰς ἑκάστοτε δικψευδομένες δλπίδες τῶν μετ' ἀξιοσυμάστου καρτερίας καὶ ἐπιμυνῆς κομιζόντων ἐπ' ὅμινων ἀείποτε τὸ σκῆνος τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου, Ἐλλήνων ἡθοποιῶν.

"Ολοὶ γνωρίζουμεν κατίπιν πόσων ἀγωνιῶν καὶ θυσιῶν πόσων ὠχοδωμάτην τὸ μέγαρον τῆς δίσης Ἀγίου Κωνσταντίνου, διπερ ἔνει τῆς γενναίας δύντος ὑλικῆς συμβολῆς τῆς φιλομουσίας; τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἦθελεν εὐφίσκεσθαι ἵτι δικτυλῶν: τινὰς ὑπερθεν τῶν θεμελίων του μόνου. "Αλλ' ἐπειδὴ ἀχριδῶς γνωρίζουμεν δλο ταῦτα, ἐπειδὴ παρηκολούθησμεν καὶ τὴν ἐλαγήστην ἀρχῶν αὐτὸν λεπτομέρειαν, διὸ τοῦτο προβάντομεν παρακατίστες εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ μελέτην, ἢτις πηγῆς ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἀτινα καὶ ἐκ τοῦ σίνεγγυς ἀμελετήσαμεν ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκ ταύτης ἀντελήθημεν.

Τὸ Θέατρον τοῦτο ἐγένετο, ἵνα σγηνατίσῃ τὸν πρῶτον πυρῆνα τῆς ἀναγεννήσεως; τοῦ Ἑλληνοῦ Θεάτρου. Η Α. Μ δι Βασιλεὺς φιλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ πόδου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Θεάτρου εν τῇ χώρᾳ, ἢτις πρώτη ἐγένηται καὶ ἀγαλόγητης τοῦτο, ἢτις προηγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ περιδίξην σημεῖον τοῦ τίτλου τέλειωτέρου προϊόντος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, περιβάλλε τὴν πρώτην ἡτοῖς ἀναγεννήσεως; στέγηται διὰ τοῦ κύρους τῆς ὑψηλῆς προστασίας του, ἐφ' ὃν προηγγυεύνων ἀριθδῆς ἀδεπάνησης πρὸς τελειωτόσιν ταύτης.

Δυσιγχῶς δύμως εἰς τὸν εὐγενῆ, τοῦτον ζῆλον τοῦ Βασιλέως δὲν προτίθεται συνεπίκουρος καὶ ἡ πάνθημα: συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης καὶ οὕτω, κατίτις ἀπὸ τριῶν ἡδη ἐτῶν ἐπεφαιώθη τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, οὐδὲν μέχρι τοῦδε παρουσίασεν ἐνδείγμα τῆς δράσεως, δι' ἣν πρωρίσθη, τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ὠχοδημάτη.

Ἡ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπίπευστης, ἡ σπουδὴ δῆλον δτι μιθ' ἡς ἐσπευσαν, ἵνα διοργανώσωσι τὰ κατ' αὐτό, δὲν ἡδύντω, ἢ νὰ παρουσίασῃ πλημμελῆ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης αὐτοῦ περιόδου.

Αἱ βάσεις τῆς ἐπιθυμητῆς δλού δράσεως; τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐτέθησαν ἐν σποδῇ καὶ ἀδισανίστως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύνται, ἢ νὰ χωλαίνῃ ἡ καθ' δλού αὐτοῦ λειτουργία.

Ἐνθυμούμεθο διλοὶ τὴν κατακραυγὴν τοῦ ἔξωτερικοῦ τύπου, διτὸν ἐν Ἀθήναις: τοιωτος ἐνεκαλπυστο καὶ διπεστήριε τὴν πρώτην τότε ειρηνίσαν ἀνὰ μέσον ἰδέαν, διτὸν τὸ Βασιλικὸν Θέατρον νὰ μείνῃ ἀργόν ἐπι τριετίνη, ἵνα κατ' αὐτὸν τὸ διέστημα προπαρασκευάσῃ τοὺς πρώτους αὐτοῦ ἡθοποιούς ἡ συστηθεῖσα ἐν αὐτῷ δραματικὴ Σχολὴ.

Ἡ θέα τῆς Δραματικῆς Σχολῆς, εὑρεῖται συνήγορον τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, ἐφημέρισθη παρ' δλας τὰς διαμαρτυρίας; τοῦ τότε διευθυντοῦ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Ο καὶ Ἄγγελος Βλάχος, οδινεῖς ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα γνώμη τυγχάνει γνώμη κύρους, προεῖπε τὸ ναυάγιον τῆς Δραματικῆς Σχολῆς, διπερ καὶ ἐπτήλιθον ἀργότερον, ἐφ' ὃν κατηγαλωθῆσαν ἀτόπως ἀρκεταὶ ἑκατόνταδες γιλιαδῶν δραχμῶν, καὶ δῆ, διπερ καὶ ἡ μεγάλη ζημία, ἀρκετὸς χρόνος εἰς μάτην.

"Π Δραματικὴ Σχολὴ ἐναυάγητη διὰ τοὺς ἔξι τοῦ λόγους. Ἰνα προπαρασκευασθῆ καὶ κατερτισθῆ ἡθοποιούς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Τέχνης, πρέπει πρῶτον νὰ μάθη νὰ ἀπαγγέλλῃ.

Ἡ ἀπαγγελία προπατεῖ γλῶσσαν βάσιμον, συστηματοποιημένην, μίνιν καὶ ἐπαίσχυν. Ἀπαιτεῖ δηλαδὴ διλφασητήριον στερεὸν καὶ κανόνας γραμματικῆς μὴ παραλλάσσοντας. Ἡμεῖς δὲν ἔχουμε οὔτε τὸ ἔν, οὔτε τὸ ἄλλο. Τίς λαπόν καθηγητή; ἡδύντω ν' ἀναλαβή της τοιαύτην ἐργασίαν, ἢ τις τινὰς τὰς βάσεις ὥραιλε προτιγουμένως νὰ καταβέτη ἡ ποδὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου θρυσσεῖσα καὶ ὑποταξένη ἡ θεάτρου οὐδέποτε εἰδηκότης προσεκλήθη τῆς ὑπεριτικῆς τέχνης.

Τὸ προτωπικὸν τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς απετέλεσε σειρὰ διπεπῶν, ὅντως, λογίων, ἀλλ' οὐχὶ εἰδημούνων τοῦ σκοποῦ, διὸ ἐμελλον νὰ ἔχει πησετήστων. Ἡ Δραματικὴ Σχολὴ, ὡς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν καθηγητῶν ἡδύντω πλέον προσωπικοῦ τῶν καθηγητῶν προσεκλήθη περιπτώση.

Ἡ ἴστορία τῆς Τέχνης κατ' οὐδὲν νὰ ὠχελήσῃ ἡδύντω τὸν νεαρὸν μύστην, διτὶς πρὸ παντὸς προσῆλθεν εἰς τὴν Σχολήν, ἵνα διδαχθῇ τὴν Τέχνην. Αἱ περὶ τῶν δραμάτων τοῦ Σκηνήρου καὶ τοῦ Σείλερος θεωρίας ἡσαν δι' αὐτῶν περιτταί, ἐν δωρὶ δὲν ἔγιωρζε τί ἔνδυμα ἔπειτε νὰ περιδιθῇ διὸ προδύμενος τὸ κύριον πρόσωπον ἡ πῶς νὰ παρασκευάσῃ τὸ πρόσωπον κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Γραμματικοῦ Τέλλου. Ἡ το περιττὸς στολισμὸς ἡ θεατρικὴ φιλολογία, ἀλλ' οὐ δὲν ὑπῆρχε διδάσκαλος; τοῦ ἐπὶ σκηνῆς βράδισματος.

Ταῦτα καὶ ἄλλα πρόρωμα ἐπήνεγκον τὸ ναυάγιον τῆς Δραματικῆς Σχολῆς.

Μετὰ τὸ ναυάγιον τῆς πρώτης σκέψεως κατ' ἀνάγκην πλέον ἔπειτε νὰ ἔραψισθῇ ἡ ιδία τοῦ κ. Βλάχου.

(Ἀκολουθεῖ)

Σταματιάδης Ἀνδρέας

Ἐγ Σμύρνη

TOTE KAI TΩΡΑ

Τὸ πρῶτο ἄστρο πούνδραίνε γιὰ σένα τὸ ρωτοῦσα, τὰ λούδουδα ποῦ πότιζα γιὰ σένα τὰ 'μιλοῦσα.

Ξεχώριζα μεσ' ἐτῆς παύγης τὴν αὔρα τὴν πνοή σου, ἐτῶν δένδρων τὸ ψιθύρισμα ἀκουα τὴν φωνή σου.

Παντοῦ μ' ἀγάπηι σ' εὔρισκε, καὶ πόθο ἡ ψυχή ρου, καὶ εἴδα στιγμὴ δὲν ἔμεινα, μιὰ ὥρα μοναχή μου.

Τώρα γυρνῶ τὰ μάτια μου 'ταστέρια διακρύσμένα. Βλέπω τὰ λούδουδα καὶ μὲ δάκρυ ποτισμένα.

Στῆς αὔρας τὰ φιλόπιτα παγόνω καὶ χλωμιάζω, ἐτῶν δένδρων τὸ ψιθύρισμα μὲ πόνο ἀναστενάζω.

Ολα, δσα μοῦ λέγανε πῶς ἀγαπᾶς ἐμένα, σήμερα πῶς μὲ ξέχασες μοῦ λὲν μὲ στόμα ἔνα.

Ἄφινα τότε τὴν θερμὴν καρδιά μου νὰ μου λέη. Τώρα μιλεῖ δ μαῦρος νοῦς καὶ ἔκεινη μόνο κλαίει.

Σάριος

·Ελένη Σθορώνου·

ΕΓΩ ΚΑΙ Η ΠΡΟΝΟΙΑ

Δέν ειμπορῶ βέβηκιν νὰ καυχηθῶ δτι είμαι δ τακτικώτερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου. Δέν ἔξυπνω τιθόντε εἰς τὰς 7, οὔτε δειπνῶ εἰς τὰς 8, καθ' ἐκτίτην. Αλλὰ τὸ ν' ἀφίνω τὸν κοιτῶνά μου πάντοτε μίαν μὲν μετὰ τὴν ἀφύπνισίν μου, νὰ πέρνω τὸν καφέν μου εύθυνς μετὰ τὸ δειπνον, ν' ἔνχιγνωσκω τὴν ἐφημερίδα μου καὶ νὰ καπνίζω 4—5 σιγαρέττα πρὸ τοῦ νὰ κατακλιθῶ, εἰνε νεμίζω πρόγραμμα σύμφωνον, ἀν δχι πρὸ τὴν ύγιεινήν, τούλαχιστον πρὸ τῆς. ἔξεις μου.

Κατὰ τὰ συνειθισμένα λοιπόν, ἔνα βράδυ πηγαλίνων νὰ ἐπιδοθῶ εἰς τὴν ἐφερμογήν τοῦ ἀποδείπνου προγράμματό; μου, εἰδίκ ἐπὶ τοῦ γραφείου μου, ἐκτὸς τῶν ἐφημερίδων τῆς ἡμέρας, δύο ἐπιστολάς καὶ μίαν ταχυδρομικήν κέρταν.

· Σάς εἶπον ἥδη ὅτι είμαι ἄνθρωπος τακτικός.
Ολας τὰς πράξεις μου τὰς διέπει μία μίθοδος,
ἥτις ἵστως εἶνε ἡ συφωτέρα τῶν μεθόδων, διὰ νὴ
κληθῆ: ἡ τῆς μεθοδικότητος. Πάντοτε δηλαδή
ἐπιλαμβάνομαι παντὸς ἔργου ἀπὸ τοῦ εύκολωτέ-
ρου αὐτοῦ σημείου. Οὕτω λοιπόν, διποτὲ κακεῖς
τὸ πρωὶ πέρνει ἐλαφρὸν πρόγευμα, ἐπιφυλαττό-
μενος νὰ γεμίσῃ τὸν στόμαχόν του τὴν μεσημ-
ερίαν, ἔτεινα τὴν χειρα πρὸς τὴν κάρταν, δχι μό-
νον διὰ τὴν συντομίαν της, ἀλλὰ καὶ διότι μὲ
ἀπήλλασσε τοῦ κόπου νὰ σχίζω φκέλλους, τουθ
ὅπερ ἀπαίτει κακοιαν προσοχὴν διὰ νὰ μὴ ἀπο-
σπάσῃ τις ἐκ τῆς ἐπιστολῆς κάμπιαν λωρίδα
γεωμετρικῶς ἴστην καὶ ὁμοίαν μὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φα-
κέλλου σγίζεινη.

Διυτυχῶς δημως — καὶ πρὸ πάντων εὔτυχῶς, —
ἡ κάρτα ἐκείνη ἀπηγνύνετο πρὸς τὸν φίλον μου
Περιδῆν. 'Ο δικαιοῦμεν; ἡ πατήθη ἐκ τῆς ὄμοιό-
τητος τοῦ ἐπιθέτου μας· διότι ἐγώ ὄνομάζομαι
Πετρίδης. 'Απλοῦς ἀνχυραματισμός, βλέπετε.
• Ήτομάσθην λοιπὸν ἀμέσως, νὰ στείλω τὴν κάρ-
ταν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. 'Αλλ' ἡ πικέψις δὲι ὁ
Πάνος δὲν θὰ την ἐλάμβανε πλέον πρὸ τῆς ἐ-
πιούστης, τὴν ἐκράτητα διὰ νὰ τού την δώσω ὁ Ι-
διος. "Αλλως τε ποιος τῷ εἶπε νὰ ὄνομάζηται
Πετρίδης! Τῷόντι τώρα μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν
μία μελέτη, τὴν ὅποιαν είχον διαβάσει εἰς ἐν πε-
ριοδικόν, καθ' θινὴ ἀνάγνωσις δὲν είναι λεπτομερές;
κοσκίνιτρια γραμμάτων, δηπως μᾶς φτίνεται, ἀλλ'
ἀληθής ἀνχυρώσις λέξεων. Μ' ἀλλους λόγους
ἀναγνινώσκοντες δὲν κάμνομεν τίποτε ἀπλούστε-
ρον ἐκείνου τὸ ὄποιον κάμνει ὁ Κινέζος ἀνα-
γνωρίζων τὰ φθογγόσημά του: 'Απηδειξις τὸ
κοινῶς λεγόμενον *φυλλομέτρημα*, καθ' ὃ ῥίπτον-
τες τὸ βλέμμα τροχάδην ἐπὶ τῶν παραλαυνυσαῶν
σελίδων βιβλίου τινός, τὸ διεξερχόμεθα χωρὶς μὲν
νὰ τὸ ἀνχυρώσωμεν, λαμβάνοντες δημως μίαν ἴ-
δεαν περὶ τοῦ περιεχομένου του. Τὸ εἰδός τούτο
τῆς ἀνχυρώσεως ἀπκιτεῖ πολλὴν ἑξάσκεταις καὶ
ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἐπιστήμην τοις. 'Ερωτήσατε
μᾶλλον τοὺς κ. κ. βιβλιοκριτάς, ώς γνωρίζοντας
καλλιον ἐμοῦ τὴν τέγνην των.

‘Αλλ’ ἂς ἐλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἐκράτησα λοιπὸν τὴν κάστον. Φέονται δὲ ὅτι δὲν ἡμιποροῦτε νὰ περιέγυ τίποτε ἄλλο ἀπὸ εἰδήσεις ὑ-

γείας καὶ κκιροῦ καὶ κκτά συνέπειαν ὅτι οὐδόλως εἶχε τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀπορρήτου, ἥρχισκ νά την ἀνχγινώσκω. Φαίνεται δῆμος ὅτι ή ίδεα αὐτὴ εἶνε ζποκλειστικῶς ίδική μου· τούλαχιστον ἐκεῖνος, ή μᾶλλον ἐκείνη, ητις εἶχε γράψη τὴν κάρταν, ἐφρόνει δικροτεικὰ καὶ διὰ νά κερδήσῃ τὸ θημισυ τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιιώματος ἔγραψεν ἐπὶ ἀπλῆς κάρτας ὅ,τι ἐγώ θὰ ἐνεπιστεύσωμην εἰς συστημένην μόνον ἐπιστολὴν καὶ ἀκόμη! Καὶ δῆμος ή πρές τὸ ἀπαρθίαστο· τῶν ἐπιστολῶν πεποιθήσις τῆς ἐπιστελλούσης, ἀν καὶ τολμηρά, θὰ ἔχαλκρώθη—καὶ φρονίμως—κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς· καθότι πικραδίδουτα τὸ μυστικόν καὶ τὴν τιμὴν της εἰς τὸ ταχυδρομεῖν ἔθεωρησε φρόνιμον νά κρατήσῃ δι' ἔκυτὴν τὴν ὑπογραφὴν της.

Ούτω λοιπόν, φιλτάτη μου περίεργος, θὰ μάθῃς μὲν τὸ περιεχόμενον τῆς κάρτας, ἀλλ' ὅπως καὶ ἐγώ, πρέπει νὰ εὐχαριστηθῇς μὲ τὰ ἔνοντα: Πρόκειται, βλέπεις, περὶ τῆς ὑπολήψεως ἐνὸς χορισμοῦ! *Ἐν τούτοις ὡς ἀμοιβὴν τῆς πρὸς σὲ ἐμπιστοτύνης μου, μοι ἐπιτρέπεται, νομίζω νὰ κρατήσω κατὶ τι καὶ δι' ἐμέ. Διὸ τοῦτο μὲ τὴν ἀδειάν σου, κρατῶ τὴν ὄθυογραφίχν της.

Αἱ γυναικεῖς, κηρύγμασιν οἱ κριτικοί, εἶναι ἐκ φύσεως ἐπιστολογράφοι. Ὁ ἀνὴρ δοσοὶ πεπαιδευμένος καὶ ἄν υποτεθῆ, θὰ γράψῃ μὲν τὰς ἐπιστολάς τοῦ Courier, θὰ υπερβῇ τοις καὶ τὴν Mme de Sévigné, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ κάτορθωσῃ νὰ ἔξιωθῃ πρὸς αὐτήν. Σήμεραν νομίζομεν δὲ τὸ μόνον γνώρισμα πάσσον γυναικείας ἐπιστολῆς εἶναι ἡ μανία τῆς ἀνοθεογονοφίας.

Αλλά τι μᾶς λέγει ὅτι αἱ γυναικεῖς δὲν ἀνορθογραφοῦν ἀπὸ σκοποῦ; Τψόντε ἡ Sévigné ἐλεγεν εἰς τὴν κόρηντις νὰ τῇ ἀνοίγῃ τὴν καρδιά της καὶ δᾷ τὴν βιβλιοθήκην της. Ἡ γυνὴ δρα, εὑρίσκουται εὐχάριστον τὸν κκινόνα τοῦτον τῆς μεγάλης ἐπιστολογράφου, προσπαθεῖ πάντοτε νὰ τοῖς προτρέψῃ τὸν προσήκοντα φόρον. Φχίνεται δὲ ὅτι καὶ ἡ τὴν κάρτων διαπράξασα ἐπομένη τῷ παραγγέλματι, ἀρ' οὐ μάλιστα ἐπέφεύετο νὰ ἀνοίξῃ τὴν καρδιάν της, δχι μόνην τὴν βιβλιοθήκην της, ἀλλ' οὔτε τὴν γραμματικήν της ἴστοχάσθη νὰ ἔνθυμηῃ.

'Ιδού λοιπὸν τι κατώρθωται νὰ ἀναγνώσω,

πρόσκρούών καὶ προσκόπτων εἰς τὰ καρδιακὰ ἐκεί-
να προκορούσια τα

«Κύριε Πάνο, σᾶς εύχαριστῶ πολὺ δικ τὴν τι-
μῆν, ὅπου μὲ ἐκάματε νὰ μὲ γράψῃτε καὶ σᾶς
ζητῶ συγγράμματον, ἵνα ἀργω νὰ σᾶς ἀπαντήσω Γνω-
ρίζετε πότον ζῷ περιωρισμένη· τὴν παρεκκευὴν
δικαῖος ἡ μητέρα θὰ ἔξελθῃ. Ἐὰν λοιπὸν θέλητε,
πηγαδίνετε εἰς τοῦ Χ., ὅπου θὰ ἔχω τὴν εὐτυχίαν
νὰ σᾶς συναντήσω.

Μᾶς πώς! δὲν ταράττεσθε λοιπόν, χυρίξι μου!
Δέν ἀγανάκτειτε κατὰ τοῦ θηρίου ἐκείνου, τοῦ ὄ-
ποιου εἶχον τὸ αἰσχοῦ; νῦν ἡμεῖς φύλοι! Δέν αἵς πιά-
νουν τουλάχιστον τὰ περίφημα ἐκεῖνα νεῦρά σας,
τὰ ὅποια εἶναι τόσον ἀπαραίτητα εἰς μερικής πε-
ριστάσεις! Ἀλλά . . . Θεέ μου! ἔχετε δίκαιον:
ἔλλησι μόνικας νὺν σᾶς εἰπω διτὶ αὐτὸς ὁ ἀλιτήριος
· Πάντας ἐπειδύντες τὸν τρόπον

ο πλευρός, ο πιτερός της παρεγγήτως, ήτο νυμφευμένος. Ναί, νυμφευμένος και νυμφευμένος μάλιστα μὲ ἐνα ἄγγελον, μὲ μίαν σειρῆνα, μὲ μίαν θεάν, τὴν ὅποιαν ὥρειλε νὰ λατρευῃ! Άλλα, φεῦ! τοιούτοις ἡμεῖς ἡμέρεις ἀνδρεῖς! ἀχέριστοι, προδόται, παληγάνθρωποι, μασκαράδεις! ἀκούς ἔκει τὸν ἀθλιόν, νὰ ἀπεκτᾶ μίαν γυναικα, καὶ τι γυναῖκα! ωραίαν, μικρούλαν, χαριτωμένην καὶ πρὸς ἐπίμετρον, μελαγχροινήν! "Ω μόνον ἡ τελευταία αὕτη ἀρετὴ της θὰ με ἔξηγειρε κατὰ τοῦ προδότου ἑκείνου, δισον οὐδεμία ἐκ τῶν λοιπῶν ἀνεκτιμήτων τῆς συζύγου τοῦ φίλου μου. Διακηρύττω δὲ μετ' ἀπολύτου πεποιθήσεως ὅτι πάντοτε ἰσεβάσθην τὰς μελαγχροινάς ἵρωμένας μου. . . Καὶ ἡ ταλαίπωρος, τὸ ἀθώων θῦμα, νὰ τὸν ἀγαπᾷ, νὰ τὸν λατρεύῃ! "Ω, νὰ ἴσθλέπετε μὲ τὶ τρυφερότητα, μὲ τὴ λατρευτὴν ἀροσίωτιν τὸν περιέβαλλε τὸν μακελούκον, τὸ θῦμα ἐκείνο τῆς συζύγικῆς ἀπιστίας! Πάνο ἐδῶ, Πένο ἔκει, Ηά-ο ἐπάνω, Πάνο κάτω, Πάνο πάντοτε καὶ παντοῦ, ἔως οὖ ἐπάνικές κυριολεκτικῶς ἡ γλῶσσα τῆς δυστυχισμένης ἐκ τῆς συγγῆς μετὰ τοῦ πενεράστου ὄνδρας τος ἐπιφῆς, ὄνδρας τος, διπέρ ἦτο ἔξιον νὰ τῇ ἐμπνέῃ μόνον Πενικόν.

Μὰ καὶ ἡ ἄλλη ! τὸ ἄλλο ἐκείνο θῆμα, σπερ ἐξ
ἄπαντος τὸν νομίζει ἀνυμφόν ! "Ω, μὰ εἶναι πολύ,
μὰ παρχαπολύ ! Καὶ λητμονῶν δτι ἡτο ἡ δεκάτη
τῆς ἑσπέρας, λησμονῶν δτι ἔξω ἔχισνιζε, λη-
σμονῶν πρὸ πάντων δτι ὄλιγον μὲ ἐνδέρειν

ὑπόθεσις τὸ κάτω τῆς γραφῆς, ἐπῆρα τὸ φορεμά
μου, τὸ καπέλο μου καὶ μιὰ καὶ δύο εἰς τοῦ Πάνου.
Εἰς τὰ δωμάτια ὑπῆρχε φῶς. Εἶχον Βεγγέρον. Μή
ὑπεδέχθησαν μετ' εὐχρέπτου ἐκπλήξεως. Ἡ Νίναι,
τὸ ἀθώον καὶ δυστυχισμένον πλᾶσμα, μὲ βάζει
νὰ καθήσω πλησίον της. Ἐκεῖνος, ὁ κκεῦρος,
κάθηται καὶ συνουσιεῖ μὲ δύο κυρίους.

— Καλά, εἶπεν κατ' ἐμαυτόν. Θὰ εὕρω μίσθι
στιγμὴν νὰ τὸν πλησιάσω. Εἶναι βάρβαρον νὰ
προξενήσω σκύνδαλον. Διότι πρέπει νὰ ητθε βέ-
θκιοι δτὶ καθ' ὄδὸν εἰχον δρκισθῆ νὰ τὸν πατοῖσω!
'Αλλ' ή εὑκαρίστα, θν προτεδόκων ἔδει νὰ μὴ μοῦ
δοθῇ τὸ βράδυ ἔκεινο. 'Επειδὴ δὲ ἐκ τῆς συγκι-
νήσεως, καὶ ποὸ πάντων ἐκ τοῦ ψύχους, εἰς τὸ
όποιον εἰχον ἐκτεθῆ καθ' ὄδὸν, ητθανόμην τὴν ἀ-
νγκῆν ἀναπαύσεως, ἀπεγχιρέτισκ τὴν συνκα-
στροφὴν καὶ ἀπεσύρην.

Μὴ ἔσωτάτε πῶς ἐπέφασα τὴν νύκτα. Αὐτὴν
τὴν περιέργειαν ἡμιπορείτε νὰ τὴν δειχνύετε τεμόνον
πρὸς ἔκεινους, τοὺς ὑποίους φιλοξενεῖτε ἐν τῇ χο-
ρείᾳ τῶν κωνώπων, τῶν ψύλλων καὶ τῶν κορεών
τοῦ σπιτιοῦ σας. Τὸ πρώτη λοιπὸν ἔχύπτηνσα ἐνω-
ρίς, ἐστηκάθην ἀμέσως παρὰ τὴν συνήθειάν μου,
ἐπῆρχ τὸ πρόγευμά μου βιαστικά καὶ ἡτοιμάζθην
νὰ ἔξελθω, ὅτε μετ' ἀπορίας πκρετήρησα διει-
χον πάρη τὴν προτεραίαν τὸ καπέλλο τοῦ Πάνου
ἀντὶ τοῦ ἴδιουσκου.

— Καλά, δενοήθην. 'Η Πρόντες μαζί υπενθυμίζει τὴν ἀποστολὴν μου. Πέμψε εἰς τοῦ Πάνου. 'Επιειδὴ δὲ τὸ κκρέπλο ἐκεῖνο δὲν ἔχωροῦσε καλά εἰς τὴν κεφχλὴν μου καὶ μὲ έστενοχώρει πρὸ πάντων ἐκ τῶν δημισθενῶν, ἀνεστήκωσα τὴν ἐστιτερικὴν του δερματίτην στεφάνην, διποτική συνήθως εἰς τὰ καπέλλα μας δταν δὲν ἐφαρμοζούνται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ κρανίου μας; Καὶ τωράντι, εὔρον ἐκεῖ τὸ ζιζάνιον.' Άλλα μοι ἐφάνη τόσον παράδοξον τὸ ιχθυός του! φαντασθῆτε ότι ήτο ἐν φύλλον χάρτου διπλωμένον εἰς τεσσάρα! — τόσον λοιπὸν παρατιφνές μοι ἐφάνη τὸ συμπλήγωμα ἐκείνον τῆς φύρμας, ὥστε τὸ ἔξεδίπλωσα ἐπειδὴ δὲ ήτο καὶ γραμμένον, τὸ ἀνεγγνωσκ, φυσικό

Χα ! Σχές βεβχιώ ὅτι αὐτὴν τὴν φοράν
οὕτε συνεκινάθην, σύτε ἐταράχθην. 'Ημην πλέον

OIKIAKON TMHMA Μαγεισική.

"Αλλοτε, ἐν ἐποχῇ προγενεστέρᾳ θὲς ἐθεωρεῖτο ἴσως; εὐτελὲς καὶ ἀνάξιος λόγου διὰ τὴν ἀδράνην καὶ κομψήν γυναικῶν τῶν αἰθουσῶν τι; ν' ἀσχολήται εἰς ταπεινὴν καὶ εὐτελῆ οἰκιακὴ ἔργα, καὶ δὴ εἰς τὴν μαγειρικὴν. Σήμερον δέ τε τὰ πάντα τίσουν πρὸς πρακτικὴν τροπήν, ωὐ μόνον δὲν θεωρεῖται αἰσχος ἡ ἑξάσκησις τῶν διαφόρων οἰκιακῶν τεχνῶν, ἀλλὰ καὶ ἵκενδες κατενήθη διτὶ τῇ εἰς ταύτας ἐπίδοσις; εἰναὶ ἀνυπόπταστος ἀπὸ τῆς γυναικείας φύσιας, μόνον δὲ γυνὴ ἐκπεφυλισμένη δύνεται νὰ παραγωγῆη τὰ ἐν τῷ οἴκῳ καθήκοντά της μέχρι τοσούτου; ὥστε νὰ νομίζῃ ταῦτα ἀναξίαν ἔσωτες ἐνσχόλησιν.

Ἐν τῶν συνδιώτων διερέθρων οἰκιακῶν τεχνῶν τὴν πρωτίστην ὁμολογουμένως θέσιν κατέχει ἡ μαργειρική, οὐχὶ βεβοία; ὡς δυναμένη νῦν χρησιμεύση πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῆς λγνέας καὶ τῷ ἀπόπων καὶ ὅλῃ εθίσιῳ πολλάκῃς γαστρὸνομικῶν δρέσεων, ἀλλὰ διότι ἡ τικαύτη ἡ τοιαύτη τῆς τέχνης ταύτης ἐξάτκησις σπουδάκινας δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τε τῇς ὑγείας καὶ τοῦ βαλαντίου ἡμῶν. Καὶ τὰ ὑγειεινότερα καὶ ἐκλεκτότερα τρόφιμα, ἐάν δὲν παρασκευάζωνται καλῶς, βλάσην μᾶλλον ἀντὶ ωρίειας παρέχουσιν. ἀρ' ἕτερου ἄνευ τῆς δεούσης ἐμπειρίας περὶ τὴν τέχνην ταύτην δυνατὸν πολλὰ γρήματα νὰ δαπανῶνται ἀσκόπως, ἐνῷ τουντίτων ἡ ἐξηγημένη οἰκοδέσποινα ἀντὶ μικροτέρας δαπάνης; Θὰ ἥδυντο νῦν πειτεύχη μεῖζονα εὐμάρειαν εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῆς.

ε «Ἐὰν τὸ μαχαιρεῖν ἦναι μικρὸν θὰ ἦντι μεγάλη ἡ οἰκία» λέγουσιν οἱ γάλλοι τ. ἐ. Ἐὰν αἱ δυπάναι τῆς τρυφῆς δὲν εἶναι ὑπερβολικαὶ καὶ παράλογοι, δύναται τις σπ. υδαῖα ποσὶν νὰ δέξεικονται ἡττή καὶ ἀπταμεύσῃ οὕτω.

*Αλλέ καὶ πόσαι ἔριδες καὶ πόσαι δυσκέρεστοι σκηναὶ ταράσσουσαι τὴν ἡρμίαν καὶ ἀγεπανθρώπως πολλάκις καταστέρουσαι τὴν γαλήνην τῆς εἰκογενειακῆς ἑστίας, θὲ προελαμβάνοντο, ἐὰν ἡ γυνὴ, ἡ μελλουσα σύκοδέσποιν, ἐγκάριως ἐρωδιάζετο διὰ τῶν ἀνα γκαίων γνώσεων καὶ τῆς δεούστης ἐμπειρίας εἰς πάσας μὲν τὰς σίκιακὰς τέχνας, ιδίᾳ διηνῶς; εἰς τὴν μαγειρικὴν.

πεζαν καὶ μετὰ τὸ γεῦμα καθειρίζουσι καὶ ταξιθετοῦσι πάντα τὰ ἐπιτραπέζια καὶ μαγειρικὰ σκεύη. Οὕτω θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς; μηρριώμενοι αἱ νεῖρας; ἀποκτῶσι τὴν ἀναγκίαν εὐ τῇ στυνδικοτάτῃ τεύτη τέγχη ἐμπειρίαν, διὸ τοις καθεισταντοι ίκανοι ὅπως παρέχωσιν εἰς τὴν εἰκογένειαν αὐτῶν τροφὴν ὅγιειν ἄμα καὶ εὔχυτον καὶ τεύτο διὰ μηρᾶς σγειτικῆς διπάνης ἀνιλόγου πάντες πρὸς τὰς πο-

Ο πτωχός ἐργάτης, ἐπανακάμπτων τὸ ἑσπέρας; κα-
τάκοπος εἰς τὸν πεντρόν του, σίκισκον, πόσην αἰσθάνεται;
ἀνακυρύψιν καὶ ήδηνή, δτεν εὐρίσκητε ἑτοίμην τὴν λιτήν
μὲν, ἀλλὰ καὶ λάμπυσεν ἐκ κεφαλίστητος σίκογνειακὴν
τράπεζην, ἐπὶ τῆς ὅποιξες ἡ φιλοστόργως; περὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν τάκνων τῆς μεριμνᾶς οίκοκυρά ἔχει παρατείμενον
θεριδὸν καὶ εὔρεστον φραγγητόν. Τούναντίν πολὺ σίκτρᾳ ἀ-
πογοήτευσις καταλαμβάνει αὐτὸν, δταν ἐπιστρέψων σίκαδε
εὑρίσκῃ μδνον ἁταξίαν καὶ ταραχὴν ἀντὶ μικρᾶς εδμαχείας
καὶ ἀνέτεως; ἦν ἀνάγκαζετα τότε ἀλλαχοῦ νὰ ζητήσῃ.

⁹Αλλ' οὐκ εἰς θητὴν εἰσὶ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου, τὸ αὐτὸν ἀπαρτεῖται εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν, πολλάκις δὲ ὁ θλίψις εἰς ἀλκυλούσας καὶ αἱ παντοτάται τῶν ἀνθρώπων παρεκτρέ-

τὰς δπκας; καὶ ἀκριτίς; πολλέκις; παρασύρουνται
ει κύρειν αἴτιον ἔγγυσις τὴν περὶ τὸ διοικεῖν τὸν
ἱέρωτηα καὶ ἀνχρεμόδιετητα τῆς γυναικός.

Πολλαγή τῆς πεπονιτισμένης Εδρώπης καὶ ίδιᾳ ἐν
Αγγλίᾳ, τῇ ἔρδῳ; πρωτικῇ ταύτῃ χώρᾳ, λειτουρ-
γοῦσι σήμερον σχελαῖ ἐπαγγελματικά, ἐν αἷς νιαφαὶ κό-
μπαι τὴν δόθηκαν εὐπερίωρα δικαστισῶν ἔξαρχοῦσι ταῖς
πρωτικαῖς; εἰς τὴν μαργερικήν, σιδήρωτιν, πλύσιν καὶ πά-
τα; ἐν γένει τὰς σκιακὰς τέχνας. Καὶ δὲν φατῶσιν εἰς
τὰς σχηλὰς; ταύτας ἀποροὶ μόνην κόραι τοῦ λκοῦ, πρωτι-
ζεμενοὶ νῦν μετέλθωσι τὰς τέχνας ταύτας; ὡς βιοποριστικὰ
παγγέλματα, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐπορωτέρων, ἔτι τάξιον,
μέλλουσι τίνας ἔξασκήσωσιν αὐτάς; ἐν τῷ ιδίῳ οἶκῳ· διότι
ν οἰδιδήποτε κοινωνικῇ θύει καὶ ἀν εὑρίσκηται ἡ γυνή,
ινέγκη ἐπιστημονικῶν, οὗτως; εἰπεῖν, νὰ γνωρίζῃ ἔκτιστην
τῶν τεχνῶν τούτων, τῶν εὐτελῶν μὲν καθ' ἔκτιστάς, σπι-
αίων δικαίως; καὶ βαρυσημάντων ἐν τῷ καταρτισμῷ τοῦ
ίκου.

"Ιδού πώς διεσχίγεται ή ἡ νεφερησίς τῶν μαθητειῶν ἐργα-
ίας ἐν τινι τοιαύτῃ σχολῇ, η; Μήχανεν δέποτε τὸ πρό-
ραμμα.

Καθ' ἑκάστην πρωΐ τὸν δικτῶ μαθῆται μεταβείν. οὐαὶ τοῖς; τὴν ἀγράν μετὰ τῆς διδεσκαλίσσης των, προμηθεύονται διὰ τὴν ἡμέραν ἀναγκαιοῦντα τρόφιμα. Ἐκεῖ γίνεται ποποτικῶ; ή διδεσκαλία περὶ τῆς πυιότητος; καὶ τῆς ἐκ-
λογῆς ἐκάστου τούτων. Ἐπαγελθύσατε εἰς τὴν σχολὴν αἱ μαθήτριαι ἀρχηγοῖς ταῖς ἀρέσσω τῆς παρασκευῆς τῶν ἀγροφεισῶν τροφῶν, διδεσκάλουνται ἀμέρι καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὑγείας πίδασιν τούτων· κόπτουσι εὸν κρέας;, καθαρίζουσι τὰ λα-
νακά, τοὺς ἴγμούς, τὰ πτηνά, κτλ. παρασκευάζουσι δὲ τὸ μισημένιν γεῦμα τὸν ρόφημα, δύο εἰδη φαγητῶν
καὶ τὸ γλυκύσυμα, πάντα ταῦτα πιειτὲ λόγοντα καθ' ἐκά-
την. Παραβέτουσιν ἐπίσης αἱ ίδιαι φιλοκάλως τὴν τρά-
τεζαν καὶ μετὰ τὸ γεῦμα καθαρίζουσι καὶ ταξιθεστοῦσι πάντα

άπειστας εία καὶ μαγιερικὰ σκεύη. Οὕτω θεωρητικῶς τοῦ πρακτικῶν; μηρριώμεναι αἱ νεύκλες, ἀποκτῶσι τὴν ἀγχοτάτην ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ τεύτη τέχνην ἐπιειρίαν, διὸ καθίστανται θεατρικοὶ δῆμοι περάζευσιν εἰς τὴν αἰκονογένειαν τοῦτων τροφὴν ὅγιεινην ἄμμα καὶ εὔχυτον καὶ τοῦτο διὰ μηρίας σχετικῶς διπλάνης ἀνιλόγου πάντες πρᾶς τὰς προσδόους τοῦ ὄλκου.

Χάριν τῶν φίλων τῆς Βεσπαρίδος ἀναγνωστριῶν, αἱ-
νεις δεύτερως τὴν επωδίαν ὅτητας τῆς μαχαιρικῆς ἔκτιμω-
τοι, πεποιθήμεν διτὶ δὲν ἀπαξιεῖσιν ἢ ἀσχολῶνται καὶ εἰς
αὐτὴν δίνοτε, σκοποῦντεν δπω; ἐπανέλθωμεν πλλάκις
μετρεχῶ; εἰς τὸ θύμα τοῦτο, παραβέτουσαι ἄμφις καὶ δια-
δόρθους συνταχγὰ; μαχαιρικῆς, ἐν αἷς τὸ δλιγ δάκπανον συ-
ενοῦται μετὰ τοῦ τερπνοῦ καὶ ὑγιεινοῦ, ἐτὶ δὲ καὶ πρα-
τικὰς δέργιται, ἃς ἐπὶ τούτῳ ἐξ εἰδικῶν συγγραμμάτων
στατολογήσαμεν.

Αγλαΐα Λ. Πρεβεζιώτου

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπιστημονική αὐτοκτονία! Ήταν πρόσκειται περὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ πλέον, ἀλλὰ περὶ μικροσίων. "Ολοι γνωρίζουμεν δτε αι μαλισματικαι νόσαι μεταδίδουνται διὰ τῶν μικροβίων. Τὰ σχετικά ὄμως πειράματα τῆς ἐπαληθεύεταις τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης ἀληθείας ἔγεννοντο μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν ζώων καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν κονίκλων. Ἰδίων δμως μία περίπτωτις τόσον ἀπροσδόκητος δύσσει καὶ φοβερά, πιπτοπισσά πλέον δριστικῶς τὴν θεωρίαν. Γυνή τις κατεχομένη ὑπὸ τῆς ίδεας τῆς αὐτοκτονίας εἰχεν εἰσέλθει ἐσχάτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δόκτορος Dusloog. ἔχουσα δμως λόγους; οὐδὲ νὰ μὴ φανῇ αὐτοκτονήσασα, ἐξήτησε τὸ ποθούμενον μέσσον παρὰ τῆς ἐπιστήμης. Παρὸτε τῷ ιατρῷ εἶδε νοσηλευομένους πνευματικούς. Μαθοῦσα δὲ δτε ἐκτιθεμένη εἰς τὸ ψύχος δύναται νὰ προσδιηθῇ ὑπὸ τῆς πνευμονίας, ἀμέσως; θέτει ἐπὶ τοῦ στήθους· καὶ τῶν νύτων τεμάχια πάγων, ἐκτίθεται εἰς τὴν ἀρέα κάθιδρας, ἀλλὰ ματαίως· ή νόσος δὲν ἐπέρχεται. Δυνατὴ μόνον συνάγγῃ ἀνταυτεῖσι δικαὶ τὴν ἀπρασιστικότητά της. Ἀλλὰ τοῦτο δέν την σωρονίζει καὶ καταφεύγει εἰς δραστικάτερον μέσον. Κατοπτεύεται τὸν ἐσωτερικὸν ιατρόν, δεστις ἡγεμονεῖτο περὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ μικροβίου τοῦ τυφειδῶς πυρετοῦ, παραμινεύει αὐτὸν καὶ μόλις εὑρίσκει τὴν ἀπαιτούμενην στιγμήν, εἰσδύει εἰς τὸ ἐργαστήριον, λαμβάνει δύο σωλῆνας βραχίλων τοῦ Βεργίλη καὶ καταπίνει τὸ πειρεγόμενό των!. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔνιψιντο τὰ συμπτώματα τῆς φοβερᾶς νόσου. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τωθοῦ ἡ μετάνοια. Ἡ δυστυχῆς ἔξουλος γεῖται τὸ ἐγκλημά της. Εδυτυχῶς εἶνε Ισχυρᾶς πράσεως καὶ τῇ βιηθείᾳ τῆς ἐπιστήμης ἐκφύγει ἀπό τῶν δύνχων τοῦ θανάτου. Παράδειγμα τοι αὐτῆς δηλητηριάσεως ἀναφέρεται ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἐπιστήμης προσέστι περὶ τίνος; Ιατρόν, δεστις ἐν ἀγνοΐᾳ του εἴχι καταπίει τὸ ὑγρὸν τῆς καλλιέργειας.

Jane Hadig. "Οχι αι τοιχυκολλήσεις, άλλα το δύναμα της διατήρησης μένει πραγματικός." Έχει τών έργων, έτινα ωραία παρουσιάση, εξέλεξε την "Αρχιτεκτονική γραφή", φρονώντας ότι η διαδικασία μην να την παρακολουθήσω έναν αυτόπτη καλίτερον, ώς οιώνων το διάπλαιστο τέλεος μενον ήποτε τών θέσων Ταβουλάρη και Βανασέρη. Καὶ ναλ μεν δὲν έμαι βέβητα αρμόδιως εἰς τὸ νῦν ἀπόφασιν περὶ τῆς τέχνης τῆς; Hadig έν συγχρίσει πρὸς τὰς τῶν Κυριῶν Χαριτελείας Ταβουλάρη και 'Ολυμπίας Αλκαζάνη, εγκαίω δρμα: δτι ή παριστηνή ήθωποιδες μάς παρέστητε τὸν τύπον τοῦ Ohnet ἀπηλλαγμένον πάσης ἀπειτηδεύτεως. Εάν δὲ λάδωμεν ὥπ' ὅφιν καὶ τὴν ἐκτίμησην, ἦν τῇ ἀπ.διδει ή πατρί: της, φρονῶ δτι δὲν θὰ ηδυνάμην νῦν συστήτω ἀπαρκώς εἰς τὰς διμογενεῖς ήθωπιοις: τὴν πρώτην συνάντησιν τῆς Κλάρας μετά τῆς 'Αθηναϊδός, τὴν παρουσίασιν τοῦ μνηστήρος πρέδε τὸν ἔραστήν, τὴν σκηνὴν τῆς ἀκου-

σίας ἀποκαλύψεως τοῦ μυστικοῦ τῆς ἀπωλείας; τῆς δίκης
ὑπὸ τοῦ Ὁκτανίου καὶ τὴν μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Φιλίπ-
που πρὸς τὴν μονομαχίαν. Ἡ Hadig, ὡς Κλάρα φέσσα,
ζηλότυπες καὶ ἀπελπις, ἵτο ἡ ἐνσήκωσις, τῆς πραγματι-
τικότητος.

Ποντικοὶ κελαδοῦντες. 'Η γνώμη μου δὲν θὰ εσή-
μαινε τίποτε ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Τωάντι δ, τι θὰ ἡδυνά-
μην νά σας εἶπω εἴνε διτι καθ' ἔκστην ἀκούων τοὺς πον-
τικοὺς; τοῦ σπιτιοῦ μας νά ταξιρέζουν. Μή δυνάμενο,
διμως νά ὑποθέσω ἀφ' ένδες ότι τὴν πασίγνωστον αὐτήν
φωνήν τῶν ποντικῶν δ.κ. Χατζηράχτευ δυναμάζει κελά-
δημα καὶ οὐδὲλως τολμῶν ἀφ' ἑτέρου νά βασισθῶ εἰς τὰ
ἴδια μου ὅτα διπισ διαψεύσω τὸν ἀνδρα, ἐκεινα καὶ φρον-
μάτερν: 'Επεκαλέσθην τὰ γράμματά της ἀνὰ τὴν Εβ-
ρώπην εἰδοκότης: 'Εζίτησα δηλαδὴ τὴν γνώμην τοῦ κ.
Henri Coupin, δοτι: προθύμως ἀνέλαβε νά μοι παρασχῃ
τὰς ὑπηρεσίας του γέριν τῶν ἀναγνωστῶν μου, δι' οὐδὲ
τικαίει ήδη ἰδιον ἀξθρον, δπερ θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῇ
Βιοπορθί μοδις ἔλθη εἰς τὴν κατοχήν μας. 'Αλλ' ἔ δσω
μοι γράζει δ.κ. Coupin δυνάμεθα νά συμπεράνωμεν διτι τὸ
τσειρίγμα τῶν μυῶν εἴνε χονδροειδῆς τις λαρυγγισμὸς ζ-
χων καποιων ἀναλογίαν μετὰ τοῦ πιπισμοῦ τῶν νεοτεσσαν.
Εἰς τοῦτο συμφωνῶ. 'Έχω μάλιστα καὶ μέρτυρας . . .
τοὺς Ποντικοὺς τοῦ σπιτιοῦ μας.

Οδοι Σιδηρόστρωτοι. Ἐν Βαρδώ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἄρμοδίαν διεύθυνσιν σχέδιον ὁδοπαιάς, καθ' ὃ δὲ λίθος ἡ τὸ ξύλον ἀγτικαθίσταται διὰ τοῦ σιδήρου καὶ δὴ τοῦ χάλυβος. Οἱ ἐπὶ τούτῳ χάλυψι παρασκευάζεται εἰς τετράγωνα τεμάχια χαρακτὰ διπλῶς ἐμποδίσωσι πᾶν ὀλίσθημα τῶν ἔπικων. Τὸ τετραγωνικὸν μέτρον τῇ τοικαύτῃ διδοστρώσεως στοιχίζει δέκα φράγκα.

Κ' ε πάλιν τὸ Ράδειον ! Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φωρὰν ὑπὸ^{την} ἐπικήν . . . ἀρχαιολογικήν. Μίx ύποψία θέσχεσε νὰ βασα-^{νήσῃ} σχὶς τοὺς κχμικοὺς; βέβαια, ἀλλὰ τοὺς ιστορικούς, διὰ νὰ μὴ εἶπω τοὺς . . . ποιητάς. "Εκ τινων γωρίων τοῦ Βιργιλίου", τοῦ Ἡρόδοτος καὶ τοῦ Πλούταρχου προκύπτει διὰ τὸ Ράδειον ἡτο γνωτὲτον εἰς τοὺς ἀρχαῖους; "Ἐλληνας, τοὺς Ρωμαίους; καὶ πρὸ πάντων τῶν; Αἰγυπτίους. Γότσφ οἱ ἀνωτέρῳ συγγραφεῖς διμιοῦροι περὶ ἀκινήτων λυχνιῶν φω-^{τιζουσῶν} τάρφες τινάς. Κάποιος; δὲ Fortunius Liceti, συμπατιώτης; τοῦ Γαλλικίου, καὶ ὡς ἐκεῖνος καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Παδούης, ἀφίξερωσεν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀκινήτων λυχνιῶν πελώρειν τόμον σχήμα-^{το;} τετάρτου ἢ δικτακισίων διστήλων σελίδων συγκείμε-^{νον,} τὸν ὅπεραν δύστετά της νὰ ἴδῃ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶ-^{τεχνῶν} καὶ ἐπιστημῶν. Καὶ ἀλλοι ἐπίσης συγγραφεῖς ἐν εἰς καὶ ὁ διάσημος Kircher ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ δι-^{γνωσθείσιος} κόσμος, ἐπρεγματεύθησαν ἐπὶ τοῦ θέμα-

τος. Τινὲς ιτζυρίσθησαν διὶ τοισιται λυχνίαι ἡγρύπτινην ἐν τοῖς τάροις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ Καρδομάγνου. Ἀλλ' ὁ Liceti μὴ ἀναφέρων ταύτας, παραθέτει πολλὰς εἰκόνας φανταστικῶν λυχνῶν ἀνεξαντλήτων ἔλαιον, αἴτινες ὥρειλον νὰ φωτίζωσι τοὺς τάροις Πάλλαντος τοῦ Εὐάνδρου, "Έκτος τοῦ Πράμου, δεστὶς ἀποκαλύπτει μάλιστα τοῦτο κατ'" ὅναρ Ἄινεάτ, τοῦ "Αμμωνος, βασιλέως τινὸς Αἰγυπτίου, Δῆμοσθένους; τοῦ ρήτορος καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Κικέρωνος. Κατὰ τὰς περιγραφὰς δύως τῶν λυχνῶν τούτων, δὲν δυνάμεθ νὰ ὑποβέσωμεν οὕτε τοὺς μάζους, οὕτε τοὺς Ποντίφηκας, οὕτε τοὺς ἀλγηματάς, οὕτε τοὺς ἵερες τῆς Ἰσιδὸς ὡς προδρόμους τῆς κυρίας Curie. Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις νὰ φρινῶμεν διὶ τὴ μυθικὴ αὔτη παράδοσις ὅπως καὶ τόσαι ἀλλα, δὲν εἶναι δὲν δύναμεν φωσφορισμῷ ἡ αὐτόματοι ἀνα-

φλεψίαι ἀερίων κατὰ τὸ ἄνοιγμα ἀρχαίων τάφων ἐξέπληξα πολλάκις τοὺς ἀρχαιολόγους.

Τὸ Ταεδούμ. Ὁ Δαλδī-Λάζιας, τὸ μυστηριώδες τοῦτο πρόσωπον, περήγγειλεν εἰς ἐναὶ παρισινὸν χρυσοχόρῳ τὸ μὲ τὸ ἀλιτέρω ὄνχια, γνωστὸν ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς ἱεροτελεστίαις, ἔμβλημά του. Ὁ ἡγέτης τῶν Ἰνδῶν κατὰ τὰς μεγάλας ἑρτὰς κρατεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μὲ τὴν δεξιάν του χειραῖ καὶ εὐλογεῖ δι'. αὐτοῦ τοὺς προσκυνητάς. Τὸ Γεσ-
σούμ εἶνε δέσκος ἀργυροῦς, ἐπίχρυσος, ὑποβαστάζων δοχεῖον ἐκ κοραλίου, ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἰσταται ἄγαλμα τοῦ καλοῦ Ἀμεθαθέ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὄλης κατεσκευασμένον. Παρ' αὐτῷ ἀνορθώσται δράκων, σύμβολον τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανού· πράτους. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο κόσμημα ἀρχιρεῖτα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ ἐπισήμων σινῶν.

— Η ἡ ἐνθερά μου μὲ παρήγγειλε νὰ τῆς πάγω τὸ περδό μεγάλο φέρι.

— Θιέ ! ἐγάθη ! . . . αχ, ἀν ἦτο τοδλάχιστον ἔδω ἡ πενθερά μου,
καὶ δχ! ἐγώ ! . . .

Τύπος: Γεωργοπούλου καὶ Εθναγ. Βασιλειάδου Κουρσάνη. Χάρακιμος 3

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΚΟΡΟΝΑ» ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

ἀριθ. 8 — Μπαχσὲ-Καποῦ — ἀριθ. 8

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

Α παντα τὰ εἰδη τῆς ζωγραφικῆς
παντα τὰ εἰδη τῆς φωτογραφικῆς
παντα τὰ εἰδη τῆς ὁπτικῆς

— Ήτοι χρώματα, χρωστήρες, πίνακες, πινακοδείκται, μηχαναὶ φωτογραφικαὶ παντὸς εἰδους, πλάκες, φάρμακα, δίοπτρα, μικροσκόπια, τηλεσκόπια, φακοὶ κλτ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Ωρολογίων, κοσμημάτων, φακῶν διὰ τὸ θηλάκιον καὶ τὸν κοιτῶνα.
Μεγαλη σύλλογὴ Γραμμοφώνων καὶ σκοπῶν. κτλ. κτλ.

Εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας σηναγωνισμὸν

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΤ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΤ 283—Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα—283

εε εε εε εε

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ὄμοιγενοῦς καλλιτέχνου κ. Ν. Ἀνδρειωμένου συνιστῶμεν ἐκθύμως εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχῶν, τῶν ἐπιθυμούντων νὰ φωτογραφηθῶσιν.

Ἀπαράμιλλος καλλισθησία διακρίνει τὰς εἰκόνας τοῦ κ. Ν.

Ἀνδρειωμένου, οὗ ἡ σπανία εἰδικότης ὄμοιογεῖται παρὰ πάντων.